

Det skal mye til før statsforvalter eller domstol vil overprøve kommunestyrets oppfatning av hva som var «godt nok»

Kommunal rapport 13.05.2026 Jan Fridthjof Bernt, professor emeritus ved Universitetet i Bergen.

Hvis kommunestyret behandler en sak som ikke har vært innom administrasjonen til utredning, kan da vedtaket bli ugyldig?

SPØRSMÅL: Jeg viser til Bernts utfyllende og gode svar publisert 04.05.2026 med overskriften Bernt svarer: [– Ordfører og kommunedirektør har lovfestede funksjoner ved saksbehandlingen.](#)

Hva om kommunestyret eller formannskapet velger selv å ta en sak som formuleres av politikerne direkte i møtet og således ikke er forberedt av kommunedirektøren? Vil et vedtak som det politiske organet fatter i en slik sak bli ulovlig etter kommuneloven?

SVAR: Utgangspunktet er her bestemmelsen i [kommuneloven § 11–3](#) om innkalling og sakliste for møter i folkevalgte organer. Det fremgår her at den saklisten som er sendt ut sammen med innkallingen, setter rammen for hvilke saker som skal behandles i dette møtet. Men kommunestyret kan etter fjerde avsnitt med vanlig flertall fjerne en sak fra denne saklisten.

Det fremgår også forutsetningsvis av siste avsnitt at kommunestyret kan vedta å sette opp en ny sak til orientering og diskusjon, men her fastslås at det ikke kan treffes noe vedtak i en slik sak hvis møtelederen eller en tredel av de møtende medlemmene motsetter seg det. Spørsmålet blir da om vedtak i en sak som ikke sto på saklisten, vil kunne være i strid med bestemmelsen i [kommunelovens § 13–1](#) tredje avsnitt, om at «Kommunedirektøren skal påse at saker som legges fram for folkevalgte organer, er forsvarlig utredet». Vil kommunedirektøren kunne motsette seg at det treffes vedtak i en slik sak under henvisning til at denne ikke er «forsvarlig utredet»?

Hvis kommunedirektøren mener at det er behov for ytterligere utredning av en slik saken, vil hen ha plikt til å varsle de folkevalgte om dette før det treffes vedtak. Men hvis ikke ordfører eller en tredel av medlemmene motsetter seg at det likevel treffes vedtak, kan kommunedirektøren ikke stoppe saken. Her som ellers er det kommunestyret selv som avgjør om det synes det er tilstrekkelig grunnlag for å treffe et realitetsvedtak i en sak det tar under behandling.

Dette betyr riktignok ikke at siste ord alltid er sagt i denne saken i en slik situasjon. Her kan det bli reist spørsmål om vedtaket som er truffet, er ugyldig på grunn av mangelfull saksutredning, jf. bestemmelsen i [forvaltningsloven § 17](#) første setning om at «Forvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes», eller «at saken er forsvarlig utredet før det fatter vedtak», slik det sies i tilsvarende bestemmelse i forvaltningsloven 2025.

Disse lovbestemmelsene står riktignok i kapitler om «enkeltvedtak» – altså vedtak om rettigheter eller plikter for privatpersoner, men de oppfattes som uttrykk for et generelt krav til all offentlig saksbehandling. Men i praksis skal det likevel mye til før statsforvalter eller domstol vil overprøve kommunestyrets oppfatning av hva som var «godt nok», så lenge det ikke var andre vesentlige feil eller mangler i saksbehandlingen eller grunnlaget for vedtaket.